

Etorg Sunaj en de fantasmagorie

Komische thriller in drie bedrijven

door

JAN KERKHOF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ETORG SUNAJ EN DE FANTASMAGORIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN KERKHOF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TONY - vlotte vent steekt overal de draak mee.

ANETTE - zijn zuster, iets jonger dan Tony, aardige verschijning maar niet erg modieus gekleed, weet wel haar mondje te roeren.

REANA - secretaresse van notaris, erg sexy.

JENNY - huishoudster, nuchter type.

NOTARIS - oudere heer, netjes in het pak hoed op.

LOWIEKE - slank postuur, zwarte snor, hoedje en klein brilletje, spreekt Vlaams.

HENRY - Luitenant, vlieger bij de luchtmacht.

PATSY - journaliste, erg opzichtig gekleed, felle kleuren, heeft pet met grote klep op en kauwt voortdurend op kauwgom.

NINA - meisje van de buurtvereniging\ zieneers Deva Taru.

PETER - vriend van Reana, lange haren, leren jack. Dubbelrol Lowieke.

5 dames 5 heren of 5 dames 4 heren
(Lowieke en Peter dubbelrol)

DECOR:

Klassiek gemeubileerd vertrek met liefst grote open haard, portretten aan de wand, boven de hoofddeur een elandskop (mag ook een hertekop of andere dierenkop zijn evt. schilderij van een hert of i.d. in dat geval tekst enigszins aanpassen) Boven de open haard een nis met daarin een borstbeeld van b.v. Mozart. Rechts een grote fauteuil. Aan de wand enkele muziekinstrumenten en er is een telefoon. Rechts in de zijwand is de hoofddeur die naar de hal leidt, ook rechts een raam. Links deur van bibliotheek en deur naar de keuken en overige vertrekken. De achterzijde liefst in donkere kleur houden i.v.m. het spookoptreden. Om een zo realistisch mogelijk spookbeeld te krijgen kan man gebruik maken van ultraviolet lampen. (blacklight) Het spook heeft een wit laken om. De rest wordt aan de eigen fantasie overgelaten. Voor het opkomen en afgaan van het spook links en rechts een opening die vanuit de zaal niet zichtbaar mag zijn.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Jenny zit aan tafel is in gesprek met Henry. Henry loopt het vertrek op en neer heeft een officiersstokje onder zijn arm geklemd.

JENNY: En vandaag wordt het testament geopend, om drie uur komt notaris Jansen, de erfgenamen zullen ook zo wel op komen draven.

HENRY: Ja, de een z'n dood is de ander z'n brood.

JENNY: Zegt u dat wel.

HENRY: Zijn er veel erfgenamen?

JENNY: Geen idee, zolang ik hier werk, en dat is een tijd, heeft meneer Waardenburg nooit bezoek gehad van familie, hij sprak er ook nooit over.

HENRY (*kijkt op z'n horloge*): Bijna drie uur, ik kan maar beter oprassen. (*loopt richting deur*)

JENNY: Ik ben blij dat je even geweest bent Henry, je bent een grote steun voor me geweest.

HENRY: Graag gedaan Jenny als ik je nóg ergens mee kan helpen?

JENNY: Voorlopig red ik me wel, als de erfenis eenmaal geregeld is dan weet ik waar ik aan toe ben.

HENRY: Ik kom nog wel eens aan Jenny, tot ziens.

JENNY: Tot ziens. (*Henry af, laat deur open. Jenny loopt dan naar een foto op de schoorsteenmantel*) Meneer Toby wat gaat er nu met mij gebeuren, waar moet ik naar toe? (*kijkt rond*) Wat zal ik dit allemaal missen. (*loopt naar de voordeur en kijkt naar buiten deinst dan achteruit*) Wat krijgen we nou?? (*Tony en Anette samen op de fiets komen binnen gereden*)

ANETTE (*gilt*): Kijk uit... (*indien mogelijk samen met fiets en al over de toneelvloer vallen*)

TONY (*krabbelt samen met Anette overeind*): Ziezo, dat brengen we er weer goed vanaf.

JENNY (*heeft de escapade met verbijstering, hand voor de mond, staan bekijken*): Is me dat schrikken.

TONY (*joviaal*): Goedemiddag mevrouw, sorry voor dit ruige optreden.

JENNY (*weer enigszins hersteld*): Ook goedemiddag. Ruig optreden, zegt u dat wel u zou iemand de doodschrik op het lijf jagen. (*blijft de twee ongelovig aanstaren*)

TONY: Is dit de Kapellenhof.

JENNY (*nog wat ontdaan*): Eh ja. Dit is de Kapellenhof.

ANETTE (*maakt haar kleren en kapsel in orde, steekt hand uit*): Dag mevrouw, ik ben Anette wij komen voor het testament.

TONY (*geeft haar ook een hand en stelt zich voor*): We hebben een brief gekregen van notaris Jansen, we moesten om drie uur hier zijn. (*kijkt op z'n horloge*) Ruimschoots op tijd dus.

JENNY (*zucht*): Ja het testament wordt vandaag geopend maar dat is nog geen reden om hier een circusnummer op te voeren.

TONY: Neemt u ons niet kwalijk, er lag iets op het fietspad. Ik kon het ternauwernood ontwijken, en verloor de macht over het stuur geloof ik en toen mijn zus begon te gillen...

ANETTE: Ja ja, ik ben natuurlijk weer de oorzaak van deze ramp, geef mij de schuld maar.

TONY (*nijdig*): Als jij niet zo tekeer was gegaan had ik m'n stalen ros wel onder controle gehouden.

ANETTE (*ook nijdig*): Ja ja, het is al goed, ik zal de zondebok wel weer zijn.

JENNY: Rustig rustig, het is goed afgelopen. Jullie komen dus voor het testament van meneer Waardenburg..

ANETTE: Eh ja, we hebben een brief gekregen.

TONY (*bekijkt z'n fiets, zet evt. stuur recht en frunnikt wat aan de koplamp loopt met fiets naar de deur*): Even dit vehikel buiten zetten

ANNETTE: Zijn wij de enige erfgenamen?

JENNY: Ik zou het niet weten, ik ben de huishoudster van wijlen de heer Waardenburg, (*Tony op*) notaris Jansen regelt zijn zaken.

TONY: Is de notaris nog niet aanwezig.

JENNY: Nog niet, maar wees gerust die komt wel. Kan ik iets voor jullie halen, kopje koffie, thee?

TONY: Doet u geen moeite mevrouw.

JENNY: Zoals u wilt. Vindt u het bezwaarlijk als ik doorga met m'n werk?

TONY: In 't geheel niet, gaat u gerust uw gang. (*Jenny af. Tony loopt belangstellend door het vertrek*) Die oom Toby had wel smaak. (*ziet dan een portret*) Zou dit een van mijn vroede vaders zijn? Wat een varkenskop.

ANETTE: Ik hoop dat we niet voor niets dat eind gefietst hebben en dat er wat voor me aanzit, aan deze erfenis bedoel ik. (*ploft in een stoel neer*)

TONY: Materialiste! Je moet wat voor je oompje over hebben.

ANETTE: Ik wist niet dat we nog een oom hadden totdat we die gekke brief kregen.

TONY: Die te gekke brief. Ik kon mijn ogen niet geloven en ik denk nog steeds dat het een vergissing is.

ANETTE: Het staat toch duidelijk in die brief. (*haalt brief uit haar tas en houdt die omhoog*)

TONY: Lees nog maar eens voor.

ANETTE (*leest*): Geachte erfgenamen. Zoals u wellicht heeft vernomen is op 24 mei j.l. overleden de heer Tobias Waardenburg. In zijn laatste wilsbeschikking heeft hij u beiden als begunstigden aangewezen. Als zijn raadsman ben ik voornemens de laatste wilsbeschikking van de heer Waardenburg aan de erven bekend te maken. Ik verzoek u daartoe woensdag 28 Juli om drie uur aanwezig te zijn ten huize van de overledene "De Kapellenhof" Rozenlaan 13 te Kortenberg. Mocht u verhinderd zijn, laat mij dat dan per omgaande weten. Notaris Jansen.

TONY: Misschien erven we dit pandje wel.

ANETTE: Laat je nakijken het zou al wel heel toevallig zijn dat wij de enige erfgenamen zijn.

TONY: Zie jij hier dan nog meer mensen?

ANETTE: Het is nog geen drie uur misschien komen er nog een stel.

TONY: Dan mogen ze wel opschieten.

ANETTE: Stel dat wij dit pandje, zoals jij het noemt, erven wat zou je er mee doen?

TONY (*lachend*): Verkopen! Dit brengt beslist een aardig centje op.

ANETTE: En als ik dat dan niet wil?

TONY: Jij hebt niks te willen, ik ben het oudste en heb het meeste verstand.

ANETTE: Het meeste verstand, als de grootte van je oren bepalend is voor de grootte van je verstand, ja dan heb je wel gelijk.

TONY: Kijk mij maar eens goed aan zusje, je kunt het hoge IQ zo van m'n gezicht aflezen.

ANETTE (*kijkt hem spottend aan*): Hoge IQ? Grote flaporen bedoel je natuurlijk.

TONY: Nee zusje IQ wil zeggen Intelligentie Quotiënt.

ANETTE: Jij kunt zelfs een kameel laten lachen.

TONY: En toch ben ik een broer van jou.

ANETTE: Helaas ja. (*even is ieder met z'n eigen gedachten bezig*)

TONY: Wat is het hier lekker rustig.

ANETTE: Rustig? Afgelegen zal je bedoelen. Ik zou hier niet willen wonen, er is niks te beleven de weg hiernaartoe is niet eens verhard, alleen dat armzalige fietspad, en dat zit dan nog vol bulten en kuilen.

TONY: En toch zou ik hier best willen wonen.

ANETTE: En net wilde je dit huis al verkopen.

TONY: Dat zei ik ja, maar in werkelijkheid heb ik altijd van zoiets gedroomd.

ANETTE: En je werk dan, iedere dag met de fiets over dat rottige fietspad naar de stad. Nou jij liever dan ik.

TONY: Lief zusje (*wijst rond*) als ik zo goed bij kas was dat ik dit hier

zou kunnen bekostigen, zou er ook nog wel een aardig sportwagentje aanzitten lijkt me.

ANETTE: Als als... Als de hemel valt breken alle potjes en pannetjes.
(*dan hoort men een portier dichtslaan*)

TONY: Daar heb je het al.

ANETTE: Wat was dat?

TONY (*kijkt omhoog*): Niet de hemel lijkt me. (*kijkt door de open deur naar buiten*) We krijgen bezoek.

ANETTE: De andere erfgenamen zeker.

NOTARIS (*op, keurig gekleed, hoed op, atachekoffertje*): Goedemiddag.
(*stelt zich voor*) Notaris Jansen. (*Anette en Tony schudden handen*)

TONY (*kijkt op z'n horloge*): Netjes op tijd meneer Jansen.

NOTARIS: Een man een man, een woord een woord, keurig op tijd zoals het hoort.

ANETTE: Dus nu gaan we vernemen wat ons onbekende oompje voor ons in petto heeft.

TONY: Wij hebben nooit van het bestaan van een oom Toby geweten

NOTARIS (*loopt naar de tafel en zet z'n koffertje er op*): Toch is uw oom een zeer bekende persoonlijkheid waarvan u beslist wel eens hebt gehoord. Zijn werk is wereldberoemd.

ANETTE: Zijn werk? Wat deed oompje voor de kost?

NOTARIS: Tobias Waardenburg was een bekend muzikus die echter onder pseudoniem ERIK DONNER bekend is geworden.

ANETTE: Erik Donner? (*verwonderd*) Was dat mijn oom Toby?
(*lachend*) U maakt natuurlijk maar een grapje, meneer Jansen.

NOTARIS: Nee hoor, Erik Donner en Tobias Waardenburg zijn, pardon waren een en dezelfde persoon.

TONY (*verrast*): Erik Donner, het grote muzikale genie, mijn oom, onze oom? Niet te geloven.

NOTARIS: Geloof het nu maar wel, in het testament wordt echter alleen over Tobias Waardenburg gesproken.

ANETTE : Als ik hier eens rondkijk, al die muziekinstrumenten, ja dit is het huis van een muziekliefhebber.

NOTARIS: Aangezien jullie tweeën de voornaamste erfgenamen, zijn wil ik beginnen met het voorlezen van het testament.

TONY (*valt hem verwonderd in de rede*): Zijn wij de enige erfgenamen?

NOTARIS: Er wordt nog 'n persoon genoemd in het testament, maar daarvan is nog weinig bekend. Gaat u zitten dan zal ik de laatste wil van de heer Tobias Waardenburg bekend maken. (*haalt een map uit koffertje*)

TONY (*lacht zenuwachtig*): Nou ik ben benieuwd.

ANETTE: Stel je er nu maar niet teveel van voor je, zult zien dat oompje

z'n hele vermogen aan zijn enige en liefste nichtje heeft vermaakt, let op mijn woorden.

TONY: Misschien had hij wel een liefje en gaat alles naar haar en kunnen wij op een houtje bijten.

NOTARIS (*opent de map schraapt zijn keel*): Geachte erfgenamen: als u me toestaat zal ik overgaan tot het voorlezen van de laatste wil van Tobias Waardenburg. (*leest voor*) Ik, Tobias Waardenburg, in het volle bezit van mijn geestelijke vermogens, verklaar heden 15 mei 1990 mijn laatste wilsbeschikking te hebben opgemaakt en wel in tegenwoordigheid van notaris Johannes Jansen. Hiermee vervallen alle eerder gemaakte beschikkingen. Dit testament heeft betrekking op al mijn bezittingen waaronder het landhuis "DE KAPELLENHOF" met alle gronden en percelen in totaal 563 hectare. Bedenkend dat alle mensen sterfelijk zijn en ik ook eens het heden met het hiernamaals zal moeten ruilen, laat ik mijn bezittingen, met name "De Kapellenhof" met bijbehorende landerijen en bebouwingen, alsmede mijn totale vermogen wat op heden Hfl 7.000.000 bedraagt na, aan de twee kinderen van mijn overleden zuster Lavina Kortenhoef geboren Waardenburg en aan mijn protégé Rens, het aangenomen kind van mijn overleden compagnon. Rens woont momenteel bij mijn goede vriend Anton Terweide in Antwerpen. Rens voornoemd, ontvangt een legaat groot f. 1.5 miljoen de rest f. 5.5 miljoen gaat naar de kinderen van mijn zuster t.w. haar zoon Tony en haar dochter Anette. Het kapitaal is door notaris Jansen gelijkelijk onder deze te verdelen met dien verstande dat mijn trouwe huishoudster mevr. Jenny de Leeuw Borgers een legaat krijgt van f 100.000 waarover zij vanaf de bekendmaking van dit testament vrij kan beschikken. Voor de kinderen van mijn zuster Lavina heb ik echter enkele voorwaarden verbonden aan het verkrijgen van mijn bezittingen. (*pauzeert even stopt z'n pijp en steekt deze op*)

TONY: Waauw!!! 7 miljoen!!

ANETTE (*totaal overdonderd*): 7 miljoen. (*steekt haar handen in de lucht*) Broertje we zijn rijk ...

TONY: Niet te voorbarig zus, we kennen de voorwaarden nog niet.

ANETTE (*mompelt in zichzelf*): Zeven miljoen... (*schreeuwt en steekt zeven vingers omhoog*) Zeeeven miljoen!!!

TONY: De helft is van mij zusje, we krijgen samen dat geld.

ANETTE: Zei u dat wij de voornaamste erfgenamen zijn.

NOTARIS: Inderdaad, en de protégé van wijlen uw oom. We weten echter niet waar deze persoon zich momenteel ophoud. Hij zal echter binnenkort wel op komen dagen.

TONY: Dat wachten we dan maar af.

NOTARIS: Ik zal u nu in kennis stellen van de voorwaarden (*leest weer*) De kinderen Tony en Anette Kortenhoef moeten direct na het bekend worden van mijn laatste wil beiden hun intrek nemen op De Kapellenhof en er minstens 30 dagen onafgebroken blijven wonen om zodoende het huis en al wat erbij hoort te leren kennen en waarderen. Verder moeten zij mijn protégé Rens liefdevol in huis opnemen en als gelijke behandelen zo gauw deze arriveert. Mijn goede vriend Anton Terweide zal er op toezien dat Rens goed wordt behandeld. Deze voorwaarden stel ik omdat ik er van overtuigd ben dat na die tijd mijn erfgenamen ook van dit huis en z'n omgeving zullen houden zoals ik gedaan heb. Notaris Jansen heeft opdracht er op toe te zien dat aan deze voorwaarden wordt voldaan. Hij zal daartoe die 30 dagen ook zijn intrek nemen op De Kapellenhof. (*vouwt het document op en legt het voor zich op tafel en steekt een pijp op*) Dat is het dan, als er opmerkingen zijn kom er dan nu mee voor de dag.

TONY (*schatert het uit*): Ha ha, die oom Toby die levert ons daar een streek zusje, jij wilt hier niet wonen dus de miljoenen zijn voor mij.

NOTARIS: De voorwaarden zijn dat jullie beiden hier komen wonen en wel dertig dagen onafgebroken.

TONY: Je hoort het zusje, als je mee wilt delen zul je hier een tijdje op deze afgelegen plaats moeten bivakkeren.

ANETTE: Voor 7 miljoen ga ik desnoods een half jaar in een hutje op de hei wonen.

TONY: Zo ken ik je weer, maar het is maar 5.5 miljoen, die Rens krijgt ook een behoorlijke portie.

ANETTE: Ook 5.5 miljoen is wel een maandje eenzaamheid waard. Maar wat moeten we met die Rens, een of ander akelig verwend rotjong van een jaar of 14, ik vind het maar een rare bepaling.

NOTARIS: Jullie oom had z'n eigenaardigheden. Toch heeft hij met dit testament beslist een speciale bedoeling .

ANETTE: Dat zal best wezen maar wat gebeurt er met dit pandje en de 5.5 miljoen als we niet aan de voorwaarden voldoen.

NOTARIS: In dat geval gaat het landgoed, het huis en het kapitaal geheel naar het pleegkind Rens.

ANETTE: Ik mag een biet worden als ik er wat van snap. Wij moeten in dit mausoleum gaan wonen en ook nog een of ander verwend rotjong onder onze hoede nemen.

TONY: Meneer Jansen, wanneer kunnen wij dat jochie verwachten.

NOTARIS: Dat zou ik haast vergeten, de voogd van Rens, de heer Terweide heeft me laten weten dat Rens op 30 juni is afgereisd.

ANETTE: 30 Juni afgereisd, dan moest die toch al lang hier zijn, zo ver is Antwerpen nu ook weer niet. Meneer Jansen heeft u al iets van dat

joch vernomen?

NOTARIS: Nee, er is nog niemand verschenen.

TONY: Wellicht de trein gemist, (*hoopvol*) of misschien wel verongelukt, wie zal het zeggen.

NOTARIS: Meneer Terweide wil ons binnenkort met een bezoek vereren om te weten te komen hoe het met zijn pleegkind gaat.

ANETTE: Dan zal dat pleegkind toch eerst moeten arriveren. Het zal hier druk worden in dit eenzame pandje.

TONY: Kop op zusje dat kan best gezellig zijn en misschien is die Rens wel een heel knappe vent en wordt hij verliefd op jou.

ANETTE: Houd je onzinnige kletspraat maar voor je.

TONY (*wendt zich lachend tot de notaris*): En hoe zit het met het huisspook, zo'n oud landhuis als dit moet toch beslist ook een spook huisvesten.

ANETTE: Getsiederry Tony wat griezelig, begin nou niet over spoken, dan blijf ik al helemaal niet hier.

TONY: Als ik je goed ken zusje is er geen enkel spook dat jou van deze centjes weg kan houden.

NOTARIS: Maak u niet bezorgd juffrouw Anette. Vroeger zijn hier wel wat rare geluiden en verschijnselen waargenomen, maar dit is echter zo lang geleden. Er is geen enkele reden voor pa... (*met een harde knal valt er een schilderij van de wand*)

ANETTE (*angstig*): Ddaar hheb je het al dat sschil schilderij... (*vliegt Tony om z'n nek*)

NOTARIS: Rustig juffrouw dat wil nog niets zeggen waarschijnlijk een draad doorgeroest dat krijg je soms in die oude huizen.

ANETTE (*angstig*): D..d..dus het heeft hier al eens gespookt..?

TONY (*raapt het schilderij op kijkt naar boven*): Oh, ik zie het al, de spijker is uit de muur gekomen. Ik hang dit straks wel weer op.

NOTARIS: In de kronieken van het huis staat alles te lezen over de historie van "De Kapellenhof", dat in 1643 is gebouwd. (*legt zijn pijp in een asbak op tafel. Dan is er plots zachte muziek te horen, deze zwelt aan tot flink luid en houdt dan plots weer op*)

TONY (*tegen Anette*): Er staat zeker ergens een radio aan?

ANETTE: Waarschijnlijk. U had het over kronieken meneer Jansen!

NOTARIS: Als je zin en tijd hebt moet je maar eens in de bibliotheek van wijlen Tobias Waardenburg gaan neuzen, ook die staat van nu af aan ter beschikking.

TONY: Kapellenhof. Waar komt de naam "Kapellenhof" eigenlijk vandaan?

NOTARIS: Het schijnt dat dit huis vroeger OCTA CAPELLA heette, acht kapellen die zouden langs de oprijlaan gestaan hebben. Dit huis kent

een rijke historie het heeft heel wat stormen doorstaan, als het kon praten zou het ons heel wat kunnen vertellen. Ook daarover kunt u alles in de kronieken lezen.

TONY: Ik zal die kronieken zeker eens bestuderen, dat lijkt me best interessant.

NOTARIS: Ik kan het u aanraden.

TONY: Zoals ik uit het testament heb begrepen, moet u ook 30 dagen hier wonen.

NOTARIS: Inderdaad, maar het huis is groot genoeg dunkt me.

TONY: Ik zal de huishoudster vragen een kamer voor u in orde te maken.

NOTARIS: Uitstekend. Ik heb nog wat administratie te doen. U vindt het wel goed dat ik daartoe in de bibliotheek ga zitten?

TONY: U gaat uw gang maar.

NOTARIS (*staat op loopt naar de deur van de bibliotheek*): Overigens ik heb mijn secretaresse gevraagd hier naar toe te komen ze komt, waarschijnlijk vandaag nog. (*af*)

TONY: Zeker ook een of ander oud spook.

ANETTE: Alstublieft Tony, hou op over spoken, zou het hier echt gespookt hebben?

TONY: Ben je mal, ik maakte maar een grapje, spoken bestaan niet.

ANETTE: Maar de notaris zei toch dat er ooit vreemde geluiden en verschijningen waargenomen zijn, vroeger.

TONY: Vroeger. Vroeger was alles anders, vroeger geloofde iedereen in spoken, dat is helemaal uit de tijd.

ANETTE: Allemaal goed en wel maar het ziet er hier wel griezelig uit.

TONY: Wees maar gerust, als het spook jou ziet gaat het meteen op de loop.

ANETTE (*schopt Tony tegen zijn achterwerk*): Begin je weer te katten.

TONY: Auw... Je kunt toch zeker nog wel tegen een grapje.

ANETTE: Grapje... Over spoken praten is geen grapje, je weet dat ik doodsbang ben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto